NN 102/2019 (25.10.2019.), Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu

HRVATSKI SABOR

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 18. listopada 2019.

Klasa: 011-01/19-01/188
Urbroj: 71-06-01/1-19-2
Zagreb, 22. listopada 2019.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU

Članak 1.

U Zakonu o hrvatskom državljanstvu (»Narodne novine«, br. 53/91., 70/91. – ispravak, 28/92., 113/93. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 4/94., 130/11. i 110/15.) članak 4. mijenja se i glasi:

»Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo dijete:

1. čija su oba roditelja u trenutku njegova rođenja hrvatski državljani;

2. čiji je jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta hrvatski državljanin, a dijete je rođeno u Republici Hrvatskoj;

3. stranog državljanstva ili bez državljanstva kojeg su prema odredbama posebnog zakona posvojili hrvatski državljani.«.

Članak 2.

Članak 5. mijenja se i glasi:

»Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo osoba rođena u inozemstvu, čiji je jedan roditelj u trenutku njezina rođenja hrvatski državljanin, ako do navršene 21. godine života bude prijavljena u diplomatskoj misiji ili konzularnom uredu Republike Hrvatske u inozemstvu ili u matičnom uredu u Republici Hrvatskoj radi upisa u evidenciju kao hrvatski državljanin.

Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo i osoba starija od 21. godine života, rođena u inozemstvu čiji je jedan roditelj u trenutku njezina rođenja hrvatski državljanin, ako u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnese zahtjev za upis u evidenciju hrvatskih državljana, a Ministarstvo unutarnjih poslova prethodno utvrdi da ne postoje zapreke iz članka 8. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.

Osoba rođena u inozemstvu, čiji je jedan roditelj u trenutku njezina rođenja hrvatski državljanin, a ne udovoljava pretpostavci iz stavka 1. ovoga članka, stječe hrvatsko državljanstvo ako bi ostala bez državljanstva.«.

Članak 3.

U članku 8. stavku 1. točki 1. riječi: »te da mu nije oduzeta poslovna sposobnost« brišu se.

Točka 5. mijenja se i glasi:

»5. da poštuje pravni poredak Republike Hrvatske, da je podmirio dospjela javna davanja te da ne postoje sigurnosne zapreke za njegov primitak u hrvatsko državljanstvo.«.

Članak 4.

U članku 9. riječi: »točke 1., 3. i 4.« zamjenjuju se riječima: »točke 3. i 4.«.

Članak 5.

Članak 11. mijenja se i glasi:

»Iseljenik i njegovi potomci mogu prirođenjem steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljavaju pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točaka 2. – 4. ovoga Zakona.

Stranac koji je u braku s osobom iz stavka 1. ovoga članka može steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljava pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točaka 2. – 4. ovoga Zakona.

Iseljenik iz stavka 1. ovoga članka je osoba koja se prije 8. listopada 1991. godine iselila s područja Republike Hrvatske u namjeri da u inozemstvu stalno živi.

Iznimno, iseljenik iz stavka 1. ovoga članka je i pripadnik hrvatskog naroda koji se iselio s prostora u sastavu bivših država u kojima se, u vrijeme iseljenja, nalazilo i područje današnje Republike Hrvatske.

Iseljenikom se ne smatra osoba koja je iselila s područja Republike Hrvatske na temelju međunarodnog ugovora ili se odrekla hrvatskog državljanstva, osoba koja je promijenila prebivalište u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatska te osoba koja je iselila s područja Republike Hrvatske, a nije imala bivše hrvatsko republičko državljanstvo, odnosno zavičajnost na području Republike Hrvatske.«.

Članak 6.

U članku 12. stavku 2. na kraju rečenice briše se točka, stavlja zarez i dodaju riječi: »ako godinu dana živi u Republici Hrvatskoj s odobrenim boravkom.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»Na zahtjev Ministarstva unutarnjih poslova, nadležno ministarstvo odnosno središnji državni ured daje obrazloženo mišljenje iz kojeg nedvojbeno proizlazi postojanje interesa Republike Hrvatske za primitak u hrvatsko državljanstvo stranca iz stavka 1. ovoga članka.«.

Članak 7.

Članak 13. mijenja se i glasi:

»Prirođenjem stječe hrvatsko državljanstvo maloljetno dijete:

1. ako oba roditelja stječu državljanstvo prirođenjem, ili

2. ako prirođenjem stječe državljanstvo samo jedan od roditelja, a dijete živi u Republici Hrvatskoj i ima odobren stalni boravak, ili

3. ako jedan od roditelja stječe državljanstvo prirođenjem na temelju članka 11. stavka 1. ili članka 16. ovoga Zakona, ili

4. ako prirođenjem stječe državljanstvo samo jedan od roditelja, drugi je bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva, a dijete živi u inozemstvu.

Zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva za maloljetno dijete podnosi jedan od roditelja uz pisanu suglasnost drugog roditelja ili skrbnik djeteta.

Iznimno od stavka 2. ovoga članka, zahtjev može samostalno podnijeti jedan od roditelja:

– ako je drugi roditelj umro ili je proglašen umrlim,

– ako je drugi roditelj lišen poslovne sposobnosti u dijelu koji se odnosi na odlučivanje o statusnim pitanjima djeteta,

– ako na temelju sudske odluke samostalno ostvaruje roditeljsku skrb u cijelosti ili u tom dijelu odnosno ako drugom roditelju miruje ostvarivanje roditeljske skrbi na temelju sudske odluke,

– ako je drugom roditelju nepoznato boravište.

U slučaju iz stavka 3. podstavka 4. ovoga članka zahtjev se može podnijeti samo uz prethodnu suglasnost nadležnog centra za socijalnu skrb.«.

Članak 8.

U članku 16. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dokaze o pripadnosti hrvatskom narodu ne mora priložiti osoba za čije je roditelje nesporno utvrđena pripadnost hrvatskom narodu.«.

Članak 9.

Članak 20. mijenja se i glasi: